

५५५

स्थण्डिलं

क्रियासारेऽपि ।

“कुण्डमेवंविधं न स्यात् स्थण्डिलं वा समा-
श्रयेत् ॥”

शारदातिलकेऽपि ।

“नित्यं नैमित्तिकं काम्यं स्थण्डिले वा समाचरेत्
हस्तमात्रान्तु तत् कुर्व्यात् चतुरस्रं समन्ततः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥अपि च । गोभिलः । अनुगुप्ता अप आहृत्य
प्रागुदकप्रवनं देशं समं वा परिसमृद्ध उप-
लिख्य मध्यतः प्राचीं रेखामुल्लिख्य उदीचीच्च
संहतां पश्चादध्वे प्राचींस्तिस्र उल्लिख्याभ्यु-
चयेत् लक्षणाद्वेशा सर्वत्रेति । अनुगुप्ता
आच्छादिताः । पतितादिभिरदृष्टा इति यावत् ॥
प्राङ्नीचादिफलमाह गुह्यासंग्रहे गोभिल-
पुत्रः ।“प्राङ्नीचं ब्रह्मवर्चस्यमुदङ्नीचं यशोत्तमम् ।
पिबन् दक्षिणतो नीचं प्रतिष्ठालम्बकं समम् ॥”
यशोत्तममित्यत्र सान्ता अयदन्ता इत्युक्तेर-
दन्तोऽपि यशश्चः गयाशिरः इतिवत् । परि-
समृद्ध सर्वतः कुशेः पांशादिकमपसार्य उत्त-
रस्यां दिशि सार्धहस्तोपरि क्षिपेत् । परि-
समृद्ध वितस्तित्रये उत्तरत उत्करं करोतीति
हरिश्चन्द्रोक्तवचनात् । तत उपलेपनम् ॥ * ॥

तत्र कारणमाह गृह्यासंग्रहः ।

“इन्द्रेण वज्राभिहतः पुरा वृत्रो महासुरः ।
मेदसा तस्य संक्षिप्तातदर्थमुपलेपयेत् ॥” इति ।
मध्यतः स्थण्डिलाभ्यन्तरे दक्षिणांशे न तु
मध्यांशे उदगगतैकविंशत्यङ्गुलरेखानुरोधात् ।
अन्यथा ॥“कुशेः संमार्जयेद्भूमिं शुद्धामादौ शुचिस्ततः ।
हस्तमात्रां चतुरस्रां गोमयेनोपलेपयेत् ॥”
इति भारद्वाजोयहस्तप्रमाणस्थण्डिले तदनुप-
पत्तेः । प्राचीं प्रागुत्ताम् । उदीचीच्च संहतां
पश्चादिति । प्रागुत्तायाः पश्चिमे भागे संलग्ना-
मुदगग्राम् । मध्ये उदगतायाः प्राचीः प्राग-
यास्तिस्त्री रेखा उल्लिख्याभ्युचयेदिति । रेखाभ्यु-
चयनमृत्तिकोद्वरणपूर्वकमभ्युचयेत् । उल्लिख्य
उदृत्याभ्युचयेदिति कात्यायनसूत्रात् ॥ * ॥

उत्करप्रक्षेपदेशमाह गृह्यासंग्रहः ।

“उत्करं गृह्य रेखाभ्योऽरत्निमात्रे निधापयेत् ।
हारमेतत् पदार्थानां प्रागुदीच्यां दिशि स्मृतम्
इति ॥परिसमृद्धनादिपरिषेकान्तं कर्म लक्षणसंज्ञकं
तस्य लक्षणस्याहत प्रक्रिया सर्वत्र यत्र यत्राग्नि-
प्रणयनं तत्र बोध्या ॥ * ॥ रेखाप्रमाणमाह
कृत्वागपरिशिष्टे कात्यायनः ।“दक्षिणे प्रागुत्तायास्तु प्रमाणं द्वादशाङ्गुलम्
तन्मूलसन्ना योदीची तस्या एवं नवोत्तरम् ॥
उदगतायाः संलग्नाः शेषाः प्रादेशमात्रिकाः ।
सप्तममाङ्गुलान्यक्ता कुशेनैव समक्षिपेत् ॥”
नवोत्तरं नवाधिकं द्वादशाङ्गुलमेकविंशत्यङ्गुल-
मित्यर्थः । शेषाः उत्तरेणयोरवशिष्टास्तिस्रः ।

स्थपतिः

कुशेन इति सर्वत्राभिसम्बध्यते । एवकारेण
शास्त्रान्तरोक्तस्य व्यावृत्तिः ॥ * ॥ रेखाणां
देवता वर्णांश्चाह स्मृतिः ।“प्रागुत्ता पार्थिवी ज्ञेया चाग्नेयी चापुद-
गता ।प्राजापत्या तथा चैन्द्री सौमी च प्राक्कृता
स्मृता ॥पार्थिवी पीतवर्णा स्यादाग्नेयी लोहिता भवेत्
प्राजापत्या भवेत् कृष्णा नीला चैन्द्री प्रकी-
र्त्तिता ॥श्वेतवर्णेन सौमी स्यात् रेखाणां वर्णलक्षणम् ॥
अग्निस्थापनपर्यन्तं सव्यहस्तप्रादेशस्य विधानं
माह । गृह्यासंग्रहः ।“सव्यं भूमौ प्रतिष्ठाप्य प्रोक्षिष्वेदक्षिणेन तु ।
तावन्नोत्थापयेत् पाणिं यावदग्निं निधापयेत् ॥”

मानकर्त्तारमाह कन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनः ।

“मानक्रियायामुक्तायामनुक्ते मानकर्त्तारि ।

मानकद्वयजमानः स्याद्विदुषामेष निश्चयः ॥”

अङ्गुष्ठाङ्गुलिमानमाह स एव ।

“अङ्गुष्ठाङ्गुलिमानान्तु यत्र यत्रोपदिश्यते ।

तत्र तत्र हृदयवर्त्यग्र्यभिर्भित्तुयात् सदा ॥”

यजमानासन्निधौ होमे तु साधारणाङ्गुलि-
मानम् । यथा कपिलपञ्चरात्रम् ।

“अष्टभिस्तैर्भवेज्ज्यैः मध्यमं सप्तभिर्वै ।

कन्यसं षड्भिरुद्दिष्टमङ्गुलं मुनिसत्तमैः ॥”

तैः प्रक्रम्यमाणयवैः । कन्यसं कनिष्ठम् । मानान्तु

पार्श्वेन । षड् यवाः पार्श्वसंमिताः । इति कात्या-
यनवचनात् । इति संस्कारतत्त्वम् ॥

स्थण्डिलशायी, [न] पुं, (स्थण्डिले शीते इति ।

शी + श्रते । ३ । २ । ८० । इति इनिः ।)

यो व्रतवशात् स्थण्डिले शीते सः । तत्पर्यायः ।

स्थण्डिलः २ । इत्यमरः । २ । ७ । ४४ ॥ स्थण्डि-

लेशयः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (वाचस्पति-
ऽपि वर्त्तते । यथा, भट्टिः । ३ । ४१ ।

“वाचंयसान् स्थण्डिलशायिनश्च

युयुक्षमाणाननिशं मुमुक्षुन् ।

अध्यापयन्तं विनयात् प्रणेषुः

पद्मा भरद्वाजमुनिं सशिष्यम् ॥”)

स्थण्डिलसितकं, क्ली, (स्थण्डिले सिकता यत्र ।)

वेदिः । इति हारावली ॥

स्थण्डिलेशयः, पुं, (स्थण्डिले शीते इति । शी

+ श्रच् । अनुकसमासः ।) स्थण्डिलशायी ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (वाचस्पति-
केचित् । यथा, भागवते । ४ । २३ । ६ ।

“आकण्ठमग्नः शिशि उदके स्थण्डिलेशयः ॥”)

स्थपतिः, पुं, (तिष्ठन्त्यस्मिन्निति । स्था + कः । स्थः

स्थायम् । तं दातौति । पा + बाहुलकात् अतिः

इत्युणादिहृत्तो उक्त्वलः । १४ । ५ । ८१) गोष्पतोऽप्य-
ज्यः । हृहस्पतिसवननामकयागकर्त्ता । काक-

भेदः । राज इति भाष्यः । इत्यमरः । १ । ३ । ६० ॥

कारुः शिखी तद्देव इति ख्याते । स्थपतिः

कारुभेदो मुख्यतश्चेति खामी । हृहस्पतियाग-

स्थलक

याजिनि कुक्षुकिनि च । इति भरतः ॥ * ॥ तस्य
लक्षणं यथा,—“वास्तुविद्याविधानज्ञो लघुहस्तो जितश्रमः
दौर्धर्दर्शी च शूरश्च स्थपतिः परिकीर्त्तितः ॥”

इति मात्स्ये । २ । १५ । ३८ ॥

कक्षुकी । इति मेदिनी ॥ कुबेरः । इत्यजय-

पालः ॥ अधीशः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,

रामायणे । २ । ५२ । ५ ।

“स तु रामस्य वचनं निश्चयं प्रतिगृह्य च ।

स्थपतिस्तुणं माह्वय सचिवानिदमब्रवीत् ॥”)

स्थपतिः, त्रि, (तिष्ठन्ति स्वधर्मो इति स्थाः, सन्त-

स्तेषां पतिः ।) सत्तमः । इति मेदिनी ॥

स्थपुटः, त्रि, विषमसञ्चारजौवो । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ विषमोन्नतम् । इति हेमचन्द्रः ॥

स्थल, जस्थाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा० पर०

अक०-सेट ।) ज, स्थालः स्थलः । तिस्थाल-

यिषति । अयं नास्तीति केचित् । इति दुर्गा-

दासः ॥

स्थलं, क्ली, स्त्री, (स्थल + श्रच् ।) जलशून्या-

कृत्रिमभूभागः । तत्पर्यायः । स्थली २ । इत्य-

मरः । २ । १ । ५ । स्थल्यते स्थीयतेऽत्र स्थलं

स्थलज स्थाने श्रल । एवं स्थली नारी सखी

इत्यादिना अकृत्रिमत्वे ईपि स्थली निपात्यते

कृत्रिमत्वे तु आवेव स्थला । कृत्रिमाकृत्रिम-

सामान्ये तु स्थलं प्रयुज्यते । इति ह्रस्वाः । स्थल-

शब्दः स्त्रीनपुंसकलिङ्गः । इति भरतः ॥ (यथा,

मनुः । ७ । १८२ ।

“स्यन्दनाश्वेः समे युधेदन्तपे नौहिपेस्तथा ।

वृक्षगुल्मावृते चापेरसिचक्ष्मायुधैः स्थले ॥”

यथा च तैत्तिरीयसंहितायाम् । १ । ६ । १० । ५ ।

“यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परि-

गृह्णन्ति ॥”)

स्थलं, क्ली, (स्थल + श्रच् ।) जलशून्यकृत्रिमा

कृत्रिमभूभागः । इत्यमरटोकायां भरतः । २ ।

१ । ५ । (स्थानमात्रम् । यथा, रघुः । १५ । ५२ ।

उवाच वाग्मी दशनप्रभाभिः

सर्वर्द्धितोरः स्थलतारहाटः ॥”)

वस्त्रगृहम् । यथा,—

“पटवासः पटमयं दूष्यं वस्त्रगृहं स्थलम् ॥”

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

स्थलकन्दः, पुं, (स्थलजातकन्दः ।) अग्राम्य

कन्दः । इति रत्नमाला ॥ वनशोल इति

भाषा ॥

स्थलकमलं, क्ली, (स्थलस्य कमलम् ।) स्थल-

पद्मम् । (यथा, गीतगोविन्दे । १० । ७ ।

“स्थलकमलगञ्जनं मम हृदयरञ्जनं

जनितरतिरङ्गपरभागम् ॥”)

तत्पर्यायः । पद्मचारिणौ २ अतिचरा ३

व्यथा ४ पद्मा ५ चारटो ६ । अस्य गुणाः ।

अनुष्णत्वम् । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । कषायत्वम् ।

कफवातमृदकृच्छ्राश्लशूलश्लासकासविषापह-

त्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ >